

Fısıldayan Köprü

Yavuz DEMİRKIRAN

Fısıldayan Köprü

Yavuz DEMİRKİRAN

Uzun ağa lar ve yumu ak yosunlarla dolu bir ormanda, Pippa adında gen  bir tav an bir e relti otunun altındaki sıcakık yuvasında ya ıyordu. Yumu ak krem rengi t yleri, i i pembe uzun dik kulakları ve ucu hafif e kıvrılan bir kula ı vardı. Pippa ke fetmeyi  ok severdi ve her zaman pirin  tokalı k   k, g k mavisi bir  antasını yanında ta ırdı. Bile inde b y kannesinin yapt  ı  rg  bir ot bilezik vardı.

Güneşli bir sabah Pippa daha önce hiç görmediği dar bir patikayı izledi. Patika eğretili otları ve kır çiçekleri arasından kıvrılarak bir dereye ulaştı. Derenin karşısında eski bir ahşap köprü duruyordu. Tahtaları gri-kahverengiydi, korkuluklarında yosun yetişmişti ve direklerinde oyma sarmal desenler kıvrılıyordu. Tahtaların arasındaki boşluklarda hafif altın rengi bir ışık parlıyordu.

Pippa köprüye adım attı ve köprü onun küçük ayaklarının altında hafifçe gıcırdadı. Sonra yaprakların arasından esen rüzgâr gibi yumuşak bir fısıltı duydu. 'Pippa,' diye mırıldandı köprü, 'senin doğduğun zamanı hatırlıyorum.' Pippa şaşkınlıkla nefesini tuttu. Köprü hikâyeler fısıldıyordu! Hiç kıpırdamadan oturup dinledi. Köprü ona üzerinden geçen bütün hayvanları anlattı ve Pippa'nın yuvarlak, koyu kahverengi gözleri hayretle kocaman açıldı.

Ertesi gün Pippa köprüye geri döndü. Ama bu kez yüksek sesler duydu. Bir yanda Bramble adında iri yapılı bir porsuk duruyordu; siyah-beyaz çizgili yüzü sertti ve ahşap yürüme asasını yere sıkıca dayamıştı. Diğer yanda beyaz benekli, bakır canlı tasmalı olan uzun boylu bir geyik olan Fern duruyordu. 'Bu köprü orman hayvanlarının!' diye homurdandı Bramble. 'Hayır, bu köprü çayır hayvanlarının!' dedi Fern ince bacağına yere vurarak.

Pippa'nın minik pembe burnu endişeyle seğirdi. Tartışmayı hiç sevmezdi. Yaklaşarak, 'Lütfen arkadaşlar, kavga etmeyelim,' dedi. Ama Bramble ve Fern dinleyemeyecek kadar üzgündü. Bramble asasını salladı, Fern'in küçük boynuzları güneşte parladı. Pippa köprünün fısıltılarını hatırladı. Belki köprü yardımcı olabilirdi. Köprüye, 'Bu iki grup hakkında ne hatırlıyorsun?' diye sordu.

Köprünün altın rengi dikişleri daha parlak parladı. 'Hatırlıyorum,' diye fısıldadı, 'Bramble daha yavruyken Fern onunla tam burada meyvelerini paylaşmıştı.' Pippa dikkatle dinledi. Köprü ona Fern'in Bramble'a en tatlı yoncaları bulmayı öğrettiğini ve Bramble'ın dere yükseldiğinde Fern'in karşıya geçmesine yardım ettiğini anlattı. Çok uzun zamandır arkadaşlıklar! Pippa bu hikâyeleri paylaşması gerektiğini biliyordu.

Pippa tartışan hayvanlara döndü. 'Bramble, Fern,' dedi yumuşak bir sesle, 'köprü sizi hatırlıyor.' Bramble kaşlarını çattı. 'Ne demek istiyorsun?' Pippa onlara meyveleri ve yoncayı anlattı. 'Köprü üzerinden geçen herkes hakkında hikâyeler fısıldıyor,' diye açıkladı. 'Uzun zaman önce arkadaş olduğunuzu söylüyor.' Fern'in büyük koyu gözleri kocaman açıldı. Bramble'ın çizgili yüzü şaşkın görünüyordu.

Bramble ve Fern birbirlerine baktılar. 'O meyveleri hatırlıyorum,' dedi Fern sessizce. 'Tattığım en tatlı meyvelerdi.' Bramble yavaşça başını salladı. 'Ve sen bana en iyi yoncayı bulmamda yardım etmiştin,' dedi. Her iki gruptan diğer hayvanlar da etraflarına toplanmış, dinliyorlardı. Pippa köprünün anılarını paylaşmaya devam etti. Onlara birlikte yapılan piknikleri ve saklambaç oyunlarını anlattı.

Köprü daha fazla hikâye fısıldadı. Bir zamanlar bütün hayvanların dereyi kurtarmak için birlikte bir baraj yaptığını anlattı. Karlı günlerde kıyılardan kızakla kaydıklarını anlattı. Pippa'nın yumuşak sesi anıları herkese ulaştırdı. Hayvanlar gülümsemeye başladı. Kahkahaları ve iyiliği hatırladılar. Tartışma sabah sisleri gibi dağılıp gitti.

Bramble ahşap esasına, sonra Fern'e baktı. 'Tartışmakta haksızdım,' dedi. 'Bu köprü hepimizin.' Fern başını salladı, bakır çanı çınladı. 'Ben de haksızdım,' dedi. 'Kavga edemeyecek kadar uzun zamandır arkadaşız.' Hayvanlar sevinçle bağırıldılar. Pippa sevinçle zıplarken gök mavisi çantası hopladı. Köprünün altın ışığı sıcacık parladı.

Bramble ve Fern patilerini ve toynaklarını sıktılar. 'Hadi birlikte köprüden geçelim,' dedi Bramble. 'Evet,' diye onayladı Fern. 'Ve onu her zaman paylaşacağız.' Bütün hayvanları karşıya geçmeye davet ettiler. Pippa önden gitti, kıvrık kulak ucu mutlulukla seğiriyordu. Hayvanlar üzerinden geçerken köprü dostça bir melodiyle gıcırdadı. Pippa dinlemenin arkadaşlarına yardım ettiği için gurur duydu.

O günden sonra hayvanlar her hafta köprüde buluştu. Haberleri ve hikâyeleri paylaştılar ve her zaman birbirlerini dinlediler. Köprü anılarını fısıldamaya devam etti ve Pippa sık sık yosunlu korkuluğuna oturup dinledi. Her hayvanın duymaya değer bir hikâyesi olduğunu öğrendi. Ve dinlemenin başkalarını anlamanın en iyi yolu olduğunu biliyordu.

Pippa, Fısıldayan Köprü'nün arkadaşı olarak tanındı. Ormana yeni hayvanlar geldiğinde onları köprüye getirir ve hikâyelerini paylaşırdı. Köprü eski dostları ve yeni dostları fısıldardı. Ve herkes kendini hoş karşılanmış hissederdi. Hayvanlar birbirlerini ve yumuşacık yaşlı köprüyü dinlemeyi öğrendikleri için orman daha mutlu bir yerdi.

Bir akşam, güneş ağaçların arkasında batarken Pippa, Bramble ve Fern ile köprüde oturdu. Yıldızların belirişini izlediler. 'Teşekkürler Pippa,' dedi Bramble. 'Bize dinlemeyi öğrettin.' Fern başını salladı. 'Köprünün fısıltıları bizi yeniden bir araya getirdi.' Pippa gülümsedi, yuvarlak gözleri parlıyordu. Sabırlı ve meraklı olduğu için mutluydu. Arkadaşlık en güzel hikâyeydi.

Köprü alacakaranlıkta hafifçe parladı, oyma sarmalları ışıldadı. O gece son bir hikâye fısıldadı: kıvrık kulaklı, dinleyen ve arkadaşlarının hatırlamasına yardım eden küçük bir tavşanın hikâyesini. Ve hayvanlar köprüden birlikte geçerken her zaman arkadaş kalacaklarını biliyorlardı. Fısıldayan köprü onlara bir armağan vermişti: dinleme ve anlama armağanı.

Ve böylece, ormanın kalbinde, eski ahşap köprü hâlâ duruyor. Dinleyen herkese fısıldıyor, arkadaşlık ve iyilik masalları anlatıyor. Pippa sık sık ziyaret ediyor, gök mavisi çantası omzunda. Her gıcırtının ve mırıltının bir anı taşıdığını biliyor. Ve her zaman dikkatle dinliyor, çünkü dinlemek başkalarını anlamamıza yardımcı olur ve bizi bir araya getirir.